

RIJEČ UREDNICE

PANEVROPSKI APEIRON UNIVERZITET
VIENNOH
KNJIGA BROJ 12500
ID 9013

dokaže... (ili zašto je potrebno prije uključiti mozak, nego jezik)...

Kako upravo prolazimo vrijeme velikog iščekivanja (a kada malo bolje razmislim, posljednjih dvadesetak godina nam je sve u znaku velikog iščekivanja) da se formira nova vlast, da nam ukinu vize, da krenu radovi na Koridoru Vc, da konačno dočekamo ponedjeljak od kojeg će profunkcionirati pravna država, da Angelina Jolie završi film (mogla bih sa ovim da popunim ne ovu kolumnu, nego, čini mi se, jedan kompletan broj *Business magazine*...), sve više mi se po mislima vrzma ideja da pokrenemo neku kampanju tipa *Uključi mozak, prije nego uključiš jezik (da te kasnije ne bi boljela glava)*.

Uporište za ovu ideju dali su mi događaji posljednjih dana na bh. političkoj, poslovnoj, pravnoj itd. sceni. Već smo naviknuti da političari pričaju i obećavaju manje-više bez razmišljanja, a pogotovo bez pažljive analize eventualnih posljedica izgovorenih (a nerijetko i u papirne odluke pretvorenih) obećanja – vidi slučaj *Krivaja 1884*. No, njihovu praksu su sada preuzeli i drugi odgovorni ljudi pojedinih organizacija, udruženja, kompanija, štrajkačkih odbora (vidjeli ljudi da se za izjave bez utemeljenja u razumu, pravu, zdravoj logici itd. ne snosi nikakva odgovornost, pa što da ne?)

Na stranu što ti pojedinci hladno kroz medije pozivaju na linč onih koji misle drugačije, ali kako protumačiti javno iznesenu izjavu/tvrđnju prvog sindikaliste u državi kojom otvoreno optužuje predstavnike države (a u ovom slučaju policajce i stečajnog upravnika kojeg, jeli, imenuje Sud, čitaj, država) da su iznijeli, otudili ili nazovite to kako god hoćete dokumentaciju koja je bitna za istragu koju vodi Tužilaštvo (opet država)??? Za (ne)radnike koji u fizičkoj blokadi drže firmu devet mjeseci (što će reći da su samo i isključivo oni mogli boraviti u krugu kompanije, pa samim tim je li, biti i u prilici da naprave neku nepodopštinu tipa iznošenje svega i svačega što im može omogućiti da jedu i piju, ukratko, žive devet mjeseci, iako u istom tom periodu nisu primili plaću, pa su kao zato stupili u štrajk – ako se ko toga sjeća) niti riječi. Možda ga je ponio oktobar, pa i niske temperature, možda je uletio u neki vremenski stroj, pa pomislio da je ovo 1917. godina, a on neki veliki vođa! A da stvar bude i gora, svi se zaklinjemo u pravnu državu!?

Ne daj Bože sačekati tačne i nedvosmislene dokaze koji će potkrijepiti riječi koje se izgovaraju, ne daj Bože sjesti pa pročitati zakone koji se tiču određenog problema, znati šta se može i kako... Lakše je ovako, svi su krivi dok se ne dokaže da su nevini... Ali, rekoše stari ljudi davno već: ničija nije do zore... **B**

Aida Delić,
Glavna i odgovorna urednica